TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. liepos 28 d.*

Byloje C-554/09

dėl 2009 m. gruodžio 17 d. *Oberlandesgericht Stuttgart* (Vokietija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. gruodžio 31 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

Andreas Michael Seeger

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, E. Levits ir M. Berger (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,
kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: vokiečių.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— A. M. Seeger, atstovaujamo advokato H.-J. Rieder,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Hathaway,

— Europos Komisijos, atstovaujamos N. Yerrell ir F. W. Bulst,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiančio Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 (OL L 102, p. 1) 13 straipsnio 1 dalies d punkto išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant baudžiamąją bylą, iškeltą A. M. Seeger dėl 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3821/85 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų (OL L 370, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 227), iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 561/2006 (toliau – Reglamentas Nr. 3821/85), 3 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio ir 15 straipsnio 7 dalies reikalavimų pažeidimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Reglamento Nr. 3821/85 3 straipsnyje numatyta:

„1. Įrašymo įranga įrengiama ir naudojama valstybėje narėje registruotose transporto priemonėse, naudojamose keleiviams ir kroviniams vežti keliais, išskyrus Reglamento (EB) Nr. 561/2006 3 straipsnyje nurodytas transporto priemones. <...>

2. Nuo šio reglamento nuostatų taikymo valstybės narės gali atleisti Reglamento (EB) Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 ir 3 dalyse paminėtas transporto priemones.

<...>“

4 Reglamento Nr. 3821/85 15 straipsnio 7 dalis suformuluota taip:

„7. a) Jei vairuotojo vairuojamoje transporto priemonėje yra sumontuota I priedo reikalavimus atitinkanti įrašymo įranga, tikrinančiam pareigūnui paprašius, vairuotojas turi būti pasiruošęs parodyti:

i) einamosios savaitės ir prieš tai ėjusių 15 dienų vairuotojo naudotus registracijos lapus;

<…>

Tačiau po 2008 m. sausio 1 d. i ir iii punktuose nurodyti laikotarpiai turi apimti einamą dieną ir prieš tai ėjusias 28 dienas.

<…>“

5 Reglamento Nr. 561/2006 1 straipsnyje nustatyta:

„Siekiant suderinti konkurencijos sąlygas tarp sausumos transporto rūšių, ypač kelių transporto sektoriuje, bei pagerinti darbo sąlygas ir saugų eismą keliuose, šis reglamentas nustato vairavimo trukmių, pertraukų ir poilsio laikotarpių taisykles vairuotojams, vežantiems keleivius ir krovinius keliais. Šiuo reglamentu taip pat siekiama skatinti valstybių narių stebėsenos ir vykdymo praktikos bei kelių transporto pramonės darbo pagerėjimą.“

6 Šio reglamento 2 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„1. Šis reglamentas taikomas vežant keliais:

a) krovinius, kai maksimali leidžiama transporto priemonės masė kartu su priekaba ar puspriekabe viršija 3,5 tonos, arba

b) keleivius <...>“.

7 Šio reglamento 3 straipsnyje numatyta:

„Šis reglamentas netaikomas vežimui keliais:

<...>

h) transporto priemonėmis ar jų junginiais, kurių maksimali leidžiama masė neviršija 7,5 t, ir kurios naudojamos krovinių vežimui ne komerciniais tikslais;

<...>“

8 Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Jei nepažeidžiami 1 straipsnyje nustatyti tikslai, kiekviena valstybė narė savo teritorijoje arba, suinteresuotoms valstybėms sutikus, kitos valstybės narės teritorijoje gali leisti išimtis dėl 5–9 straipsnių ir nustatyti tokioms išimtims individualias sąlygas, kai vežama tokiomis transporto priemonėmis:

<…>

d) transporto priemonėmis ar transporto priemonių junginiais, kurių leidžiama maksimali masė neviršija 7,5 t ir kurias naudoja:

<…>

— medžiagoms, įrangai ar mašinoms, vairuotojo naudojamoms jo darbe, vežti.

— Šios transporto priemonės naudojamos ne toliau kaip 50 kilometrų spinduliu nuo ūkio subjekto buvimo vietos ir su sąlyga, kad transporto priemonės vairavimas nėra pagrindinė vairuotojo veikla;

<…>“

Nacionalinė teisė

9 1987 m. vasario 19 d. redakcijos Įstatymo dėl vairuotojų (*Fahrpersonalgesetz*) (*BGBl. I*, 1987, p. 640), iš dalies pakeisto 2007 m. liepos 6 d. įstatymu (*BGBl. I*, 2007, p. 1270; toliau – FPG), 8 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Administraciniu pažeidimu laikoma, kai tyčia ar dėl neatsargumo

1) verslininkas <…>

2) vairuotojas <...>

a) pažeidžia nutarimą pagal <...>

b) Reglamento (EEB) Nr. 3821/8 nuostatas <...>

<…>

3) transporto priemonės savininkas <…>

2. Už administracinius pažeidimus 1 dalies 1 ir 3 punktuose nustatytais atvejais skiriama bauda iki 15 000 eurų, kitais atvejais – iki 5 000 eurų.“

10 2005 m. birželio 27 d. Nutarimo dėl vairuotojų (*Fahrpersonalverordnung*) (*BGBl. I*, 2005, p. 182), iš dalies pakeisto 2008 m. sausio 22 d. nutarimu (*BGBl. I*, 2008, p. 54; toliau – FPV), 18 straipsnyje nustatyta:

„1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalį ir Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 3 straipsnio 2 dalį, atsižvelgiant į FPG taikymo sritį, šioms transporto priemonių rūšims netaikomi Reglamento (EB) Nr. 561/2006 5–9 straipsniai ir Reglamentas (EEB) Nr. 3821/85:

<…>

4) transporto priemonėms ar transporto priemonių junginiams, kai maksimali leidžiama transporto priemonės masė neviršija 7,5 tonos, naudojamiems 50 km spinduliu nuo ūkio subjekto buvimo vietos

<…>

b) medžiagoms, įrangai ar mašinoms, vairuotojo naudojamoms darbe, vežti, pavyzdžiui, transporto priemonėms, aprūpintoms tam tikslui reikalinga įranga, kurios naudojamos kaip pardavimo automobiliai viešuose turguose ar mobilioje prekyboje,

jeigu jos vairavimas nėra pagrindinė vairuotojo veikla.

<…>“

11 FPV 23 straipsnyje nustatyta:

„1. Administraciniu pažeidimu, kaip jis suprantamas pagal FPG 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto b papunktį, laikomas pažeidimas, kai verslininkas <…>

2. Administraciniu pažeidimu, kaip jis suprantamas pagal FPG 8 straipsnio 1 dalies 2 punkto b papunktį, laikomas Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 pažeidimas, kai vairuotojas tyčia ar dėl neatsargumo

1) nesinaudoja įrašymo įranga, pažeisdamas 3 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį;

<…>

11) nepateikia ar ne laiku pateikia registracijos lapą, vairuotojo kortelę, atspausdintą ar ranka rašytą įrašą, pažeisdamas 15 straipsnio 7 dalies a ir b punktus,

<…>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

12 A. M. Seeger yra vyno ir gėrimų parduotuvės Štutgarte (Vokietija) savininkas, teikiantis klientams pristatymo į namus paslaugą. Vidutiniškai kartą per savaitę daugiausia 10–15 kilometrų spinduliu jis aptarnauja apie 30–40 klientų. Suinteresuotasis asmuo tam samdo darbuotoją.

13 2008 m. kovo 3 d. A. M. Seeger vairavo savo sunkvežimį, kurio maksimali leidžiama masė 7,49 t, Eslingeno prie Nekaro (Vokietija) savivaldybės teritorijoje (maždaug 15 km nuo Štutgarto) be jame įrengtos įrašymo įrangos, kaip to reikalaujama pagal Reglamentą Nr. 3821/85. Suinteresuotasis asmuo neturėjo registracijos lapo ir negalėjo pateikti paskutinių 28 dienų registracijos lapų jį sustabdžiusiam pareigūnui.

14 A. M. Seeger transporto priemonėje buvo tuščia tara, t. y. tušti gėrimų buteliai, kuriuos jis norėjo grąžinti Eslingene prie Nekaro įsisteigusiam tiekėjui. Tuščia tara atsirado ne dėl privataus suinteresuotojo asmens vartojimo, bet dėl jo komercinės veiklos.

15 *Amtsgericht Stuttgart* (Štutgarto apylinkės teismas) įžvelgė du administracinius pažeidimus, t. y. FPG 8 straipsnio 1 dalies 2 punkto b papunkčio ir FPV 23 straipsnio 2 dalies 11 punkto, ir 2009 m. kovo 17 d. sprendimu paskyrė A. M. Seeger 200 eurų baudą.

16 Šis teismas konstatavo, kad vairavimas nėra pagrindinė A. M. Seeger veikla; pagrindinė veikla vykdoma parduotuvėje, kur jis iš esmės priima ir aptarnauja klientus, o paslaugos į namus yra tik papildoma paslauga, teikiama kartą per savaitę. Šio teismo manymu, įsigyti gėrimų ir grąžinti tuščią tarą važiuojama ne kasdien ir tai užima daug mažiau laiko nei prekyba parduotuvėje.

17 *Amtsgericht Stuttgart* atsisakė taikyti FPV 18 straipsnio 1 dalies 4 punkto b papunktyje numatytą išimtį, nes vežta tuščia tara nėra „medžiagos“ pagal šią nuostatą, kadangi jos nėra skirtos perdirbti, bet turi būti laikomos parduoti skirta preke.

18 A. M. Seeger pateikė *Oberlandesgericht Stuttgart* (Štutgarto apeliacinis apygardos teismas) apeliacinį skundą dėl 2009 m. kovo 17 d. sprendimo, kuriame tvirtino, kad šioje byloje Reglamento Nr. 561/2006 tikslui, t. y. kelių eismo saugumui ir konkurencijos reglamentavimui, neprieštarauja platus šio reglamento 13 straipsnio 1 dalies d punkto antros įtraukos sąvokos „medžiagos“ aiškinimas.

19 Štutgarto prokuratūra paprašė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismui, nes klausimas, ar ši sąvoka „medžiagos“ taikoma ir gėrimų pardavėjo tuštiems gėrimų buteliams ir pakuotėms, turi būti išnagrinėtas remiantis Sąjungos teise.

20 *Oberlandesgericht Stuttgart* šiuo aspektu pažymėjo, kad iki šiol Teisingumo Teismas tik byloje, kurioje priimtas 2005 m. kovo 17 d. Sprendimas *Raemdonck ir Raemdonck-Janssens* (C-128/04, Rink. p. I-2445), nagrinėjo klausimą, kaip aiškinti sąvoką „medžiagos“, paminėtą 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3820/85 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo (OL L 370, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 319), kuris nuo 2007 m. balandžio 11 d. panaikintas ir pakeistas Reglamentu Nr. 561/2006, 13 straipsnio 1 dalies g punkte. Nacionalinis teismas mano, kad, atsižvelgiant į šios nuostatos, pakartojamos Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies d punkto antroje įtraukoje, terminus, kontekstą ir tikslą, iš šio sprendimo negalima daryti aiškios išvados, jog konstatuotina, kad šios nuostatos sąvoka „medžiagos“ taikoma tuštiems buteliams, t. y. gėrimų pardavėjo pakavimo medžiagoms.

21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, tokiam plačiam sąvokos „medžiagos“ aiškinimui taip pat pritariama nacionalinių teismų praktikoje ir doktrinoje. Tačiau *Oberlandesgericht Stuttgart* nurodo, kad pakavimo medžiagos nėra svarbios vyno ir gėrimų pardavėjo veiklai, nes ši paslaugų teikimo veikla vykdoma naudojantis šiuo dalyku, kaip ir byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Raemdonck ir Raemdonck-Janssens*, dėl statybinių medžiagų ir mašinų. Be to, pagrindinėje byloje nagrinėjamo vežimo atstumai neprieštarauja Reglamentu Nr. 561/2006 siekiamiems tikslams.

22 Todėl *Oberlandesgericht Stuttgart* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar <...> Reglamento <...> Nr. 561/2006 13 straipsnio (1 dalies) d punkto antroje įtraukoje nurodyta sąvoka „medžiagos“ turi būti aiškinama kaip apimanti pakavimo medžiagas, kaip antai tušti butelius, kurias veža vyno ir gėrimų pardavėjai, kurie prekiauja, kartą per savaitę prekes pristato klientams ir kartu surenka tuščius butelius bei juos pristato savo didmenininkui?“

Dėl prejudicinio klausimo

23 Siekiant atsakyti į šį prejudicinį klausimą, pirmiausia reikia konstatuoti, kad sąvoką „medžiagos“, paminėtą Reglamento Nr. 3820/85 13 straipsnio 1 dalies g punkte, Teisingumo Teismas jau išaiškino minėtame Sprendime *Raemdonck ir Raemdonck-Janssens*.

24 Kadangi Reglamentu Nr. 561/2006 nebuvo padaryta esminių sąlygų, taikomų nustatant Reglamento Nr. 3820/85 13 straipsnio 1 dalies g punkte numatytą išimtį, pakeitimų, išskyrus papildomą sąlygą, kad leidžiama transporto priemonės masė neviršytų 7,5 t, ir patikslinimą, kad vairuojas, atlikdamas savo darbą, taip pat gali vežti „mašinas“, minėtame Sprendime *Raemdonck ir Raemdonck-Janssens* pateiktas šioje nuostatoje nurodytos sąvokos „medžiagos“ išaiškinimas taip pat taikomas Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytai sąvokai „medžiagos“.

25 Iš minėto sprendimo matyti, kad sąvoka „medžiagos“ turi būti suprantama plačiau nei „įranga“, nes pirmoji taikoma daiktams, įsigytiems arba naudojamiems dirbant transporto priemonės vairuotoju, ir ji gali būti taikoma galutinio produkto, kuris turi būti pagamintas, arba darbų, kuriuos jis turi atlikti, sudedamosioms dalims. Iš to matyti, kad medžiagos skirtos kitam daiktui, kuris pats savaime neskirtas vežti kaip tiekiamas, parduodamas ar sunaikinimas, sukurti, pakeisti arba perdirbti. Todėl perdirbti skirtos medžiagos nėra prekė, kurią turi parduoti jų naudotojas.

26 Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad vyno ir gėrimų pardavėjas, kaip antai A. M. Seeger, tik veža tuščius butelius. Iš tiesų jie nėra daiktai, kurių jam reikia vykdant pagrindinę veiklą, kaip teisingai savo pastabose tvirtina Jungtinės Karalystės vyriausybė ir Europos Komisija. Su tuščiais A. M. Seeger vežamais buteliais nedirbama, jie neperdirbami, nededami į kitą produktą ir nenaudojami vykdant veiklą. Jų nereikia kaip kokio nors tokio verslininko gaminamo produkto ar jo atliekamų darbų sudedamųjų dalių, pirminės medžiagos ar ingredientų. Galiausiai jie nėra aparatai ar instrumentai, kurių reikia gaminant kokį nors produktą.

27 Be to, net jeigu pagrindinėje byloje aptariami tušti buteliai naudojami komerciniais tikslais ir jeigu A. M. Seeger – labai tikėtina – dėl finansinių priežasčių ir visiškai subjektyvių motyvų neturi kito pasirinkimo, kaip tik pats surinkti butelius iš klientų, šios aplinkybės nepakanka, kad jie patektų į objektyvią „medžiagų“ sąvoką pagal Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies d punkto antrą įtrauką.

28 Tokį sąvokos „medžiagos“ aiškinimą patvirtina sisteminis visų išimčių pagal Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalį aiškinimas.

29 Šioje nuostatoje numatytos šio reglamento 5–9 straipsnių išimtys, pavyzdžiui, taikomos transporto priemonėms, naudojamoms pienui surinkti iš ūkių ir pieno tarai tiems ūkiams grąžinti arba buitinėms atliekoms nuo namų surinkti ir šalinti.

30 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad sąvokos „medžiagos“ aiškinimas, kurio laikosi A. M. Seeger, taip pat taikomas pakuotėms ir tuščioms talpykloms, todėl jis taip pat taikomas minėtoms specialioms išimtims, kurios iš esmės arba net visiškai netenka dalyko. Jeigu Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų ketinęs nustatyti bendrą išimtį visoms transporto priemonėms, kuriomis vežami daiktai profesiniais tikslais, Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalis nebūtų apribota išimtimi, numatyta specialioms vežamų daiktų kategorijoms, o būtų tiesiog daroma nuoroda į profesiniais tikslais naudojamus dalykus.

31 Be to, dėl „medžiagų“ sąvokos aiškinimo, kurio laikosi A. M. Seeger, būtų sudėtingiau arba net neįmanoma atskirti šios sąvokos ir sąvokos „kroviniai“, kuri ne vieną kartą vartojama Reglamente Nr. 561/2006, būtent jo 2 straipsnio 1 dalies a punkte, 4 straipsnio a punkte ir 10 straipsnio 1 dalyje.

32 Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies d punkto antroje įtraukoje numatytos išimties taikymas priklauso, be kita ko, nuo vežamų krovinių rūšies ir nesiejamas su bet kokiais kitais kroviniais, net jeigu įvykdytos kitos šioje nuostatoje numatytos sąlygos. Todėl terminai „medžiagos“, „įranga“ ir „mašinos“ apima tik krovinių, kurių vežimas patenka į šio reglamento taikymo sritį, dalį. Iš to matyti, kad, tiesą sakant, parduodami daiktai nepatenka į šį apribojimą, kaip ir kroviniai, kurie tik vežami iš vienos vietos į kitą neapdorojant, neperdirbant, nenaudojant vykdomai veiklai. Jeigu būtų kitaip, remiantis „medžiagų“ sąvoka nebūtų galima apriboti šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje numatytų išimčių taikymo atsižvelgiant į vežamas prekes ir tai panaikintų bet kokį skirtumą tarp sąvokų „medžiagos“ ir „kroviniai“.

33 Be to, taip pat reikia priminti, kad Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies d punkto antros įtraukos taikymo sąlygos turi būti aiškinamos griežtai, nes ši nuostata leidžia nukrypti nuo šio reglamento 5–9 straipsnių.

34 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad jeigu būtų sutikta su „medžiagų“ sąvokos aiškinimu, siūlomu A. M. Seeger, Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies d punkto antroje įtraukoje nustatyta principo išimtis būtų taikoma visiems profesiniais tikslais naudojamiems daiktams, o tai pakenktų šio reglamento tikslams, t. y. kelių transporto sektoriaus darbuotojų darbo sąlygų pagerinimui ir kelių eismo saugumui.

35 Be to, toks aiškinimas taip pat prieštarautų šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nustatytam reikalavimui, nes dėl šio aiškinimo, pirma, didelei daliai vairuotojų nebebūtų suteikiama darbo sąlygų apsauga, numatyta Reglamente Nr. 561/2006.

36 Antra, dėl tokio Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies d punkto antroje įtraukoje numatytos išimties išplėtimo daug transporto priemonių galėtų teisėtai vairuoti tokie vairuotojai, kurie gali vairuoti daug valandų be poilsio, o tai labai pakenktų tikslui pagerinti kelių eismo saugumą.

37 Šiuo aspektu taip pat reikia konstatuoti, kad Reglamentu Nr. 561/2006, remiantis jo 1 straipsnio antru sakiniu, siekiama skatinti valstybes nares taikyti geriausias taisykles kelių transporto sektoriuje ir, remiantis 4 konstatuojamąja dalimi, nustatyti „aiškesnes ir paprastesnes taisykles, kurias kelių transporto pramonė ir vykdomosios valdžios institucijos galėtų lengviau suprasti, aiškinti ir taikyti“.

38 Todėl Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies d punkto antroje įtraukoje nustatytos išimties išplėtimas sukurtų netikrumą kelių transporto sektoriuje ir už jo taisyklų taikymą atsakingoms valdžios institucijoms ir galėtų sukelti šių taisyklių aiškinimo, taikymo, vykdymo ir kontrolės sunkumų. Tai ne tik prieštarautų pirmesniame punkte nurodytiems tikslams, bet taip pat galėtų pakenkti tikslo veiksmingai ir vienodai taikyti taisykles dėl vairavimo trukmės bei poilsio laiko, kaip numatyta šio reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje, įgyvendinimui.

39 Galiausiai taip pat negalima pritarti A. M. Seeger argumentui dėl pareigos pagal nacionalinės teisės aktus dėl pakuočių, kurių tikslas saugoti aplinką naudojant galimus perdirbti butelius ir kuriais nustatytas mokestis, mokamas už tarą, perkant tam tikrus į butelius išpilstytus gėrimus, dalyvauti jų grąžinimo sistemoje, kurią taikant tuščių butelių vežimas yra būtinas jo komercinėje veikloje.

40 Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad pareigos pagal nacionalinės teisės aktus aplinkos apsaugos srityje, net jeigu jais perkeliama direktyvoje numatyta pareiga, nepakanka, kad vyno ir gėrimų pardavėjo vežamiems tuštiems buteliams būtų taikoma sąvoka „medžiagos“ Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies d punkto antros įtraukos prasme. Be to, šiam argumentui būtų galima pritarti, jeigu A. M. Seeger vežtų tik tuščius grąžintus butelius, bet taip nenurodyta Teisingumo Teismui pateiktuose bylos dokumentuose.

41 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies d punkto antros įtraukos sąvoką „medžiagos“ reikia aiškinti taip, kad ji netaikoma pakavimo medžiagoms, kaip antai tušti buteliai, kurias veža vyno ir gėrimų pardavėjas, kuris prekiauja, kartą per savaitę prekes pristato klientams ir kartu surenka tuščius butelius bei juos pristato savo didmenininkui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiančio Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei

panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 13 straipsnio 1 dalies d punkto antros įtraukos sąvoką „medžiagos“ reikia aiškinti taip, kad ji netaikoma pakavimo medžiagoms, kaip antai tušti buteliai, kurias veža vyno ir gėrimų pardavėjas, kuris prekiauja, kartą per savaitę prekes pristato klientams ir kartu surenka tuščius butelius bei juos pristato savo didmenininkui.

Parašai.